

શાયેકીધન રૂને મુસીધકી વા આશકાને

લેહન દાઉદીકે લીયે ખેનઝીર

મુશનીકઃ—ઝેરમતઅલી રેહમત—

ચીફ-ડાયરેક્ટર;

નૂરે ઇસલામ.

પ્રકાશક—રીખીરામ સુળનસિંહ મુ.-લાહોર.

હાલ મુકામ—ધીકાવા આનંદભુવન થીએટર જમદાવાદ.

મેનેજર—ધી ન્યુઆલખટ થીએટ્રીકલ કંપની

—આફ-પંજાબ.—

તે નીહાયત મહત્ત ઓર દુરસ્તીકે સાથ અસલી

ગાઓમે મુરતમ કરકે સં ૧૯૨૧માં છપાઇ

નોટઃ—જસ કીતાબપર માલીક કંપની યા મેનેજર

કંપની યા કંપનીકે નામકી મહોર ન હોગી

વા માલ મશરૂકા સમજા જાયગા.

૧૦૪૨૫

(૨)

નૂરે ઇસહા પ

નાટકના ગાયનો;

ફોપ—૧

સાહેલીયા—

[૧]

તું માલીક દોનો આલમકા ચમકા તુમએ જરરા જરરા કતરા

કતરા રાખ નમકા—

આલમકી હરતી ક્યાહે એક સરગહે એર તું સુરહે હસ સરગમકા—તું

મોજા ફાની જાવે દાની તેરી એ વાયા મુલતાની જલવા દેખા

હરજા બાલા તેરે ઇસમ આજમકા—

તું.—

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૮૪૨૫ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ વૃક્ષ - ઇતિહાસ

વિષય ૩૫૬૮ : ૨૦૬ ૩૬૮

સાહેલીયો—

(૨]

ધક્તખાર જતા વ્યાઘ્રમકો હસીના ચલો ગુલશનકો રંગી બનાયે હમ
હાં ખેલા જુહી હે જરકે સરખારમેં,
હસકી આમદહે અપને ખ્યારમેં
જો આયે મનબાયે રીઝાયે ઉજાખી ગુલાખી સીતાખી—ધક્ત૦
ફલકપે જાકે વાકે અશસા ખીગડ ગઘ બતકે સીતારે દેખો કેસી ચમકગધ
રંગીસે શરમીંદ ગઘ ચાંદકોં રૂખસે શરમીંદગી ચાંદકોં જો આયે મન,
બાયે રીઝાયે ઉજાખી ગુલાખી સીતાખી—ધક્ત૦

નગીના બેગમકા ઘોડા—

(૩]

અરરરર હાય હાય હાય હાય હાય હાય હાય હાય હાય,
ચુપરે ઘોડે માફં કોડે હાગ હાય હાય,
દોડા દોડી કયું ન દોડે હાય હાય હાય,
ફીરબી તુમને ખાજુ મોડે હાય હાય હાય;
કીસ પત્થરસેં સરકું કોડે હાય હાય હાય,

નગીના બેગમ અને ઘોડેકા ગાના—

[૪]

ખાજે હુસ્નકે ગુલામ તેરા ખાના ઝો ખરાખ અમે ઘોડે બનાકર મારા—
અરે ચુપરે ના શખાખ વરના દુંગીમે અજાખ નહી દેખા ઝો હન્ટર
હમારારે
અરે શયતાનોકી ખાલા તેરા હોવે મુહ કાલા તું હે લુચ્યાં તું રીજાલા
તું નાખ તું નાટકવાલા—હાં હાં;
ઝેક ખોસે કે લીયે સરખા ધુટા ખેડે હે;

(૪)

બાપ દાદાકી કમાણકો છુંડા બેઠે હે,
 દેખો મુઆ ક્યા બકતા હે, હાં-હાં-હાં,
 એ ઓરત હે યાકે પંજાબ મેલ કરેા જીંદગીબર ધોલ ધકેલ—
 અજબ તેરી કુદરત અજબ તેરા બેલ હજુંદરકે શરમેં અમેલીકા તેલ
 એક હેા તીન ચાર પાંચ છે સાત અરરરરર હાય-હાય-હાય,

નગીના બેગમ ઓર સાહેલીયો— [૫]

રસીલે નગીના મતવાલે તેરે સતકે પીલાબ નયન સનયનકે બર બર
 મદ પ્યાલે રસીલે ચુપ ચુપ રસીલે—
 ચલન જોખન લયક મયક જોસે હામનીયાં પ્યારી મોરી દીલદારી
 તાક તાક મદમાતી દીલચે ચલાતી ચીતજનકે બાલે રસીલે હાં હાં
 રસીલે ચુપ ચુપ—૨

દરબારમાં સાહેલીયો— [૬]

આવો ગુહયાં મીલ ગાવે માંબે સાજન મોહનકો રીઝાયે,
 પીયા જીયા હીયા મે તોપે વાઈ સખ— આવો.
 સાજન મોહન આવો આવો વિરહ અગનકો છુઝાઓ,
 કારે નયનાં મન બાયેં બાયેં મીયા જીયા હીયા મેં તોપે વાઈ—આવો.
 સાજન મોહન આવો આવો વિરહ અગનકો છુઝાઓ; જીયા મેં વસે
 તોરે નમન આવે ન ચેન કટે તરેન સાજન સુખ દીખલાઓ—આવો.

તાહેર—

(૭)

જખસે મેં આશક હુવાહુ અયમદે સુખત્યાર પર બદલા હુ અકબર હે

(૫)

જારી હર ન કૃષ્ણકેતાર પર—
 મેરી મરદનપે અગર કાતીલકી ચલતીહો છુરી વા નખી જારીહો મેરી
 ખુનકી હર ધારપર.
 કુકે ખારોંકા ખટકા ઉસકું ક્યા ખોકે ખીન' દીલસે જો આચક હુવા
 હસ લામકે ગુલઝાર પર.
 જખસે રહેમતકા નઝર રહેમતપે' તુ નેકી ખુદા પઠતાહે લાહો તબસે
 મઝબ કુશાર પર.

ચલતાપુર્ન—

[૮]

અચ્છે દીવારો કા લક ના દેખા કાગદકા ચીપકા ન દેખો, પુરી ભરી
 મુખમે' સ્થતાની.
 ચલતા પુર્ન મેરા નામ—સંડી ચડના મેરા કામ રહેના વસ્તીમે'
 સુકામ કયસી હેરાની— અચ્છે.
 લગા કટારા રંગવાલા વીરકી પ્યાલા બેમતવાલા હાથા પાખ માર કુટાઇ
 ઘેરા ધારી ઘેરા ધારી ગલીયાં સારી જાનમારી હું મેં અચ્છી—

ધરવસી—

(૯)

પીયાંકો હુંદું મે કોન ગલીયાં સાંવરીયા મોરાં કલપાયે—પીયા.
 એ સખા મારકા પેગામજો લાગીહોતી તેરે સદકે મેરી ઉમેદખર આચીતોતી
 વો જો જ્યાં આતા તો કુચ્છ ઉકદા કુશાઈ હોતી ગલે લગ લગકે
 વહમ હમમે' સદાઈ ફોતી—
 લો આવો સધયાં ડાલો ગલે બધયાં પીયાંકો—

ઘરવસી અને જાખાજ— [૧૦]

સાંવરીયા મોરાં મન દરશીનેરે—સાંવરીયાં.

ગાજ ગુલામી ઓઠપે લાગી બાજ જાજ અખીયાં માવાળી—

છલખલ હે કરતી કલમલ હે કરતી

પ્યારે તુજપર હું કરમન જાન દીક્ષમર વાજં

તુજપર તીરછી નજરસે પ્યારે મોરે જખમી કોનોરે— સાંવરીયા.

સારા— [૧૧]

દીક્ષસે સુરત મીઠગણે ઉત્તરીનેસે કુદરીસ્તાનકી

જખસે સુરત દેખવી ચારમ તેરે કુરાનકી—

રહે કે બુત ખાનેમે હમ ઓર કખજ ચે કુદારમે

દીક્ષસે પોસીદા અમાનત રખને હેં છમાનકી

નામ ભેને હી તેરા તેરે મહમદકા ખુદા

પાક હોતી હે જખા ઓર રહ હર ધનસાનકી

ચંદ દીન જાને રહે દુનીયામે હમ કાફર તો કયા

અલ્લા હો અકબર કહેગાં સરખમી મુતાનકી—

ના રાયે તો હીદ રહેમદ ગુજતા હે જસ ઘડી

કાંપતી હે રહ સીનેમે હરેક શયતાનકી—

તાહેર (૧૨)

દરે જખહીકે ખુલજાને કે સાખા અયસે હોતે હે

રહે વહેલતમે મુશ્કીલ કામ આસાં ઓસે હોતે હે

નહી જાને દીયા દીક્ષમે કીસી કાફરકી ઉશ્કરતકા

(૭)

પ્રદાવંદા તેરે કબજે દરખા એસે હોતે હે—

મીટાયા કુદકી ક્યાહીકા ધબખા ખુન બીરમીલસે
તેરે મોમીન જહાંમે પાકહામા એસે હોતે હે
તેરે રાહે મોહોખતમે તે ખંજરકા અસરકાં
તેરે શેદાઈ ચારખ તુજપર કુરખાન અયસે હોતે હે
દીખાદે દીન એહમદકા જહાંકાં મરતખા રહેમદ
લખે કાફરસે બી નીકલે મુસલમાન એસે હોતે હે

તાહિર અને સારા—

[૧૩]

દુખસે બચાલે કાલી કબલી વાલે દુખસે બચાલે રજસે છુડાલે
દુખસે બચાલે કાલી કબલી વાલે—

હો આલસીસે પાર લગાદે રોમનકો અપના મોજ જ દીખાદે
આખર અખતો તેરે હવાલે— પ્યારે

આખે રહેમતસે પાર લગાદે મીસલે ખલીલ તુલખર બનાદે
આગમે જલે ન કલમા પને વાલે પ્યારે દુખસે બચાલે.

—◆—
ફોપ—૨

સાહેલીયો—

[૧]

સુંદર હરિવાલી બની દીલખર નહીરે પ્યારા બનાં માનવસે
લાહી મુખારક હો,

(૮)

દુલ્હા દુલ્હનકા ખારા બના માન બસે શાદી મુખારક હો
ઝોજપે નૈયા હાં હાં હાં હાં કલા. દુલ્હનકા ખાર બના માન બસે
શાદી મુખારક હો ધા હીર કીટ ગીદી ગીના ધા—[૩]

રંગો વરંગી સખી રંગો બરંગી રંગનવાભો
રંગાકાજ વાન રંગી ખારા બનાહે રંગી હે ગુલશતાન રંગી.
લાખોલા મકાન રંગો ઘેરંગી—રંગો પ્રલનહાર (૨) રંગીલી બાતે
નસીમ ગાઓ નાઓ રીમ ઝીમ કરો નહી કુચ્છ બીમ

સહેલીયો

(૨)

સાંવરીયા સાંવરીયા સાંવરીયારે કાહે મારે નજરીયા કાહે મારે નજ.
ધત બહે ગંગા ઉત બહે જમના ખીચમે ઠાડો કનૈ ॥ કાહે—
ધત ગોકુલ ઉત મથુરા નગરી ખીચમે ઠાડો સાંવરીયા કાહે—

ફરીયાદી આરત—

(૩)

ગુલશનમે કોઇ અયસા ગુલતેર નહી મીલતા—(૨)
હસમે હો યે ગોહર વો સમુદર નહી મીલતા (૨)
તારીક જમાના હે મેરી આજ નજરમે આજ નજરમે—
રોશન હો ફલક હસસે વો અકેતર નહી મીલતા [૨]
હુ લખતે હગર મુસ્લ તુજે ખુને હગરસે (૨)
સીનેકા કંઠે આક પર ખંજર નહી મીલતા (૨)
તસ્મી હી કીસે હુ મેં તેરી સંગડીલીકા [૨]
અખતીમે કોઇ તુજસા તો પથર નહી મીલતા (૨)
રહેમત મેર રોને કા એ કહલાહે તરાના (૨)

દુનીયામે' કોઇ તુજસા સીતમગર નહી મીલતા (૨)

ફરીયાદી લટકા—

(૪)

કલ અદમ અપને લીયે ઇસરતકા સામા હો ગયા
 મર ગયા મેં અસીરે રંજ હીરમા હો ગયા—
 મર ગય વાલકસે અજળ કયા કામદા તુજકો હુવા
 ખાતા ઇસરત મેરા સીતમે વીરા હો ગયા—
 શામે ગમ આછી મેરી દુનીયા અધેરી હો ગમ
 આયે હસુરત ગુલ ચરાંકે જેરે દામા હો ગયા
 ખુજ ગમ બાદે ફનાસે ઉંસકી સમય જાંઘી
 મેરે દાનખા આજસે ખુરસીદ પનહા હો ગયા
 અચકી સુરત ઘટા ગમકી ગીરી એ સરીર
 ચરમે તરમે અશકે હસરત આખે બારા હો ગયા

સારા—

[૫]

નહી હે કુચ્છ ખોદ રોજ મહેશર હમે સારા મહમદીહે,
 જહાં મેં તુમ ઇન્તેજમ બક્ષી ખુદાસે સારા મહમદીહે,
 કલીમયે તુરખે જળ કહા કે દુનીયાકો કયું બનાયા કહા ખુદાને
 એ મેરે પ્યારે, એ ઇસ્ક સારા મહમદી હે,
 કીસીને કેસસે જો પુછા અખરતુ લેલાયે કયું હે મરતા વો બોલાયે
 તો બહાના હે સુખ એ ઇસ્ક સારા મહમદી હે:
 લહેઝમે મુનકીર નકીર આકે લગેજો મુજસે સવાલ કરને ન દાયે
 ખાતીફને દીન છેડો કે એ બીચારા મહમદીહે,

(૧૦)

જાબાજી—

(૬)

ઠાલી ગોરી સુરતપે ન જાના રહેરા નમઠી ન હજાર હો હુના અમારીપે
દીલકુવા માથલ હસકે મુકાબલ ન હો,

ઠાલી બક્રીયારો શમતાનકી નાની પુજપર હો શાનત

ઠાલી૦

તાહેર

(૭)

મદદ ન માંગે હમ કીસીસે તેરે સીવા હો જહાનવાલે,
હમારે દીલને લગાઈ હે હવ પુછસે ચે આસમાનવાલે,
તેરી સદાકતપર મરમયે હે કે બચ્ચે બચ્ચેબી કટ ગયે હે, -
શીરે ન પુછસે ગો ઉટ ગયે હે જબા દેકર જબાંન વાલે,
હટે ન જબ જગમે બટે હે અમર ચેનેજો પર સર ચદે હે,
વો તેગ કયા તોપસે લટે હે જહા મેં સચ્ચે કુરાન વાલે, હે.
અલીશ સીખાહે દીલ લગાતા કુસેનચે સીખા સીર કટાના,
યું ખાખ હોના મકાન છુટાના તેરે લીચેલા મકાન વાલે,

પ્રોપ—૩

જાબાજી—

[૧]

કયા તોખા દુનીયામે શીતરતહે મારો દેખેબી કયા—

જોડકી અસમન ઓ અજબાર બત કીરદાર નાહજાર બસ પુજપર
શાનતહે કયા તોખા,

(૧૨)

ધરવસી

(૨]

પીયા જાઓ જાઓ હમમે ન બોમો સોનતકે સંગ રહો,
 સોનત ધર રહો,
 બોર હોતેહી ધર આયે હો મોરે કોન એ દુખ સહે પીયા—

જા બાજ

ધોડી કેસી બની મજેદાર હાં—હા—હાં—હાં,
 ગાડી બીહો રંગદાર હાં હાં હાં,
 ગાડીમે બેઠકે સહેરકો જાડે હજાર લગાડ દોચાર હાં. હાં, હાં,
 કહેા કુદા સીતા ઉમાર, ધોડી—

ગાહેર —

(૪)

ક્યું ન પુત્રપર મે હું કરબાન રસુલે અરબી
 કરલીયા મુજકો મુસલમાન રસુલ અરબી,
 લે ખમર જદ્દ તેરે ધરસે હે બે ધર મુસ્લોમ,
 મરજદે હોમઇ નીરાન રસુલ અરબી,
 ધરકે કમા ઓર તેરો શાતકો તારોફ કરે
 પુનપે નાજલ હુવા કુરાન રસુલે અરબી,
 તોડકર જઇએ તો હીસહી યુલખાનેકો
 પુનપે લાલાકુ મેં ધમાન રસુલે અરબી જમ મુસીબતમાં લીયાં નામ
 અલી રહેમતને મુરહીમે હો ગઇ આસાન રસુલે અરબી

(१२)

सांडलीया—

(५)

आवो भीलकर सप्तीयां गावे जेथनकी छय दीपलावे

पीछरवाडे मन आवे ७

रीठाये मनाये दीपाये छल मलीयां रामो राणो ताण सुरया
कामम कामम रेडें राजधानी जैरी दुनी तोरे नीत कृपपावे—

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

श्री “जेनव्येडवोफेट” प्रिन्टींग प्रेसमां शा. श्रीमनलाल ०
छापी, धीकाटा वाडी अमदावाद.

प्रत १०००

सने १८९२

प्रथम

कीमत. ०—४—०

